ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7703
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937

Σελήνη 27 ἡμερῶν. Ἀνατ. Ἡλίου 5.40 Δύσις 7.07'. Ἱερόνικος μαρτυρος

ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΟΚΗ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΑΘΑΝ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Β'.

Καὶ ἰδοὺ τί περιλαμβάνουν αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ καὶ ἀπολυτρωτικοῦ τῶν ἀγροτῶν νόμου:

1) Διαγραφὴν τῶν καθυστερουμένων τόκων μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1936.

2) Ἐξόφλησιν τοῦ ἀπομένοντος κεφαλαίου ἐντὸς 25ετείας, ἐντόκως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1937 μὲ τὸ κον 3 ο)ο.

3) Ἐξόφλησιν τοῦ χρέους δι' ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως γενομένων δι κτῶν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν των ἀξίαν, ἢ διὰ μετρητῶν βάσει τῆς ἀγορᾶς τιμῆς τούτων εἰς τὸ χρηματιστήριον.

Τὰ πρὸς ἰδιώτας χρέη καὶ πρὸς τὰς Τραπέζας τοιαῦτα, ρυθμιζόνται διπλῆς κατὰ ἑνιαῖον τρόπον.

Ὅλαι αἱ ὀφειλαὶ αἱ συναφθεῖσαι μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1935 κανονίζονται ὡς ἀκολούθως:

Διαγράφονται ὅλοι οἱ μέχρι σήμερον ὀφειλόμενοι τόκοι.

Τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν διαγραφὴν κεφάλαιον θὰ ἐξοφληθῇ εἰς 12 ἐτησίας δόσεις τοκοχρεωλυτικῶς μὲ τόκον 3 ο)ο ὁ ὁποῖος τόκος ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1937.

Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις θὰ κατοβληθῇ τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1938.

Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1937 θὰ καταβληθῇ μόνον ὁ τόκος, ὁ ὁποῖος ἀναλογεῖ διὰ τὸ γρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου—30ης Σεπτεμβρίου 1937.

Οἱ ἐξοφλοῦντες τὰ χρέη των μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1938 δικαιοῦνται νὰ ἐκπέσουν ἐκ τῆς ὀφειλῆς των ποσὸν 30 τοῖς ο)ο.

Οἱ ἐξοφλοῦντες τὰ χρέη των ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1938 μέχρι 30ης Σεπτεμβρίου 1939 δικαιοῦνται νὰ ἐκπέσουν ποσὸν ἴσον πρὸς 25 ο)ο τῆς ὀφειλῆς των.

Οἱ ἐξοφλοῦντες κατὰ τὰ ὡς ἄνω χρονικὰ διαστήματα τὸ ἥμισυ τῆς ὀφειλῆς των, δικαιοῦνται νὰ ἐκπέσουν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἄνω ποσοστῶν 30 ο)ο καὶ 25 ο)ο.

Τὸ χρέος ἐπίσης τοῦ ὑπὲρ χρεωμένου ὀφειλέτου περιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τοῦ 60 ο)ο τῆς ἀποφεούσης εἰσόδημα περιουσίας του. Τὸ πέραν τοῦ ποσοστοῦ τούτου χρέος διαγράφεται.

Αὐταὶ περίπου εἶνε αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ λαοσωτηρίου διὰ τοὺς ἀγρότας τῆς Ἑλλάδος Νόμου. Καὶ σύμφωνα μὲ τὰς στατιστικὰς καὶ τοῦ ὁπολογισμοῦ ποῦ ἐγένοντο, διεπιστώθη ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ καταβάλῃ τοῦ λοιποῦ ὁ ἀγρότης πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς του ὡς τοκοχρεωτικὴν δόσεν ἐτησίας, θὰ εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερον τοῦ ὅ,τι μέχρι σήμερον κατέβαλε μόνον ὡς τόκον καὶ οὐχὶ ὡς χρεωλύσιον. Δηλαδὴ ἐὰν σήμερον κατέβαλε μόνον δια τόκους δραχμὰς 100 καὶ παρέμενε πάντοτε καὶ ἐπ' ἄπειρον ὁ κτῆμα του χρεωμένο μὲ τὸ κεφάλαιον, σήμερον μὲ τὴν ρύθμισιν θὰ καταβάλῃ ὄχι 100 ἀλλὰ 80 δραχ. καὶ μὲ αὐτὰ θὰ ἐξοφλῇ τόκους καὶ κεφάλαια ὕστερα ἀπὸ ὀλίγα χρόνια 1, 2, 3, τὸ κτῆμα θὰ εἶναι τῆς πλήρους κυριότητός του καὶ ἐντελῶς ἐλεύθερον.

Αὐτός, εἶνε ὁ Νόμος.

Ποῦ εἶνε τώρα οἱ ἀγροτοπατέρες ποῦ παρελθόντος ; ποῦ εἶνε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπερίμεναν κάθε παραμονὴ ἐκλογῶν γιὰ νὰ ξεδιπλώνουν ἀγροτικὰ δῆθεν προγράμματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐνεφάνιζαν «στὰ χαρτιά» μόνον τὸν πόνον τους χρειμμένον γιὰ τὸν ἀγρότον, τὸν ὁποῖον θὰ ἀναγκάσῃ νὰ ἀγαπήσῃ ἔτι περισσότερον τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν προέρχονται ὅλα τὰ ἀγαθά. Πολιτικὴ ἡ πραγματοποιοῦμενα ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ ἐπετοῦσαν 'στὸν ἀγροτικὸ πληθυσμὸ τῆς χώρας, μόνον κατὰ τὰς παρκμονὰς τῶν ἐκλογῶν ὡς ἡ φενάκη ;

Ἀλλὰ ἰμήπως εἶνε μόνον αὐτὰ τὰ μέτρα τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἀγρότου, τὰ ὁποῖα ὁ σημερινὸς πραγματικὸς Κυβερνήτης τῆς χώρας ἔλαβεν ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ πληθυσμοῦ ;

Τὴν μεγίστην σπουδαιότητα καὶ τὴν μεγίστην ἐνέργειαν ὑπὲρ τοῦ ἀγρότου τὴν ὁποίαν καθεύρνει ὁ νόμος τῆς ρυθμίσεως τῶν χρεῶν του, συμπληρώνει ἀπόμη ἕνα ἄλλο μέτρον.

Τὸ μέτρον τοῦ νέου ρυθμοῦ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγροτικῆς πίστεως.

Μέχρι σήμερον ὁ ἀγρότης ἐλάμβανεν κατ' ἔτος ἕνα δάνειον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς καλλιεργείας του ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Ἀλλὰ τὸ δάνειον αὐτὸ δὲν τοῦ ἐπήρκει. Καὶοὶ ὁπολογισμοὶ γεγνόμενοι ἑκάστοτε τοῦ παρεῖχον διὰ τῆς Τραπέζης π. χ. 100 δραχμὰς ὡς δάνειον καλλιεργητικόν, ἐνῶ αὐτὸς εἶχε ἀνάγκην 300. Αἱ 100 δραχμαὶ τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν καὶ πολλάκις ὀχιεὰς 'στὴν περιοδον ποῦ τὴς εἶχε ἀνάγκην. Δὲν τὰν ἐξήρκουν. Ἐξαπανώντο δι' ἄλλους σκοποὺς καὶ τὸ κτῆμα ἢ ἔμενεν ἀκαλλιέργητον ἢ ἐκαλλιεργεῖτο μὲ δάνεια ἀπὸ τρίτους μὲ ὑπερβολικοὺς τόκους.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ;

Ἀποτέλεσμα πάντοτε δυσάρεστον διὰ τὸν ἀγρότην. Ἢ δὲν θὰ εἶχε ἐσοδεῖαν, ἀφ' οὗ δὲν ἐκαλλιέργησε, ἢ ἐὰν εἶχε ἐλαχίστην, τὸν τραβοῦσαν δύο δανεισταὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Ἢ ἀγροτικὴ ἀφ' ἑνὸς διὰ τὰς 100 δραχμὰς τὰς ὁποίας εἶχε λάβει καὶ εἶχε δαπανήσει εἰς ἀνάγκας του ἄλλας καὶ ὄχι τοῦ κτήματός του, καὶ ὁ συγνὸς καὶ τοκογλύφος δανειστὴς διὰ τὰς 300 τὰς ὁποίας εἶχε πάρει διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματος καὶ οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον διπλασιασθῆ.

Ἀποτέλεσμα : ἀλλογρόες διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν φυλάκισιν τὴν ἀπειλουμένην παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς, καὶ ἐπιβδρύνεις στὴν τοκογλύφο καὶ ἀπειλὴ πλειστηριασμοῦ.

Ὅλα αὐτὰ τώρα διωρθώθησαν. Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ὁ ἀγρότης νὰ ἀπευθύνεται στοὺς τρίτους. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶναι ἰδιωτική, θὰ εἶνε ἰδιωτική του.

Μέσα εἰς τὸ χωρὶς τοῦ θὰ εἶνε μικὰ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ κανονίζῃ ἀνελόρως πόσων χρημάτων ἔχει ἀνάγκην ὁ Α ἀγρότης διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὰ κτήματά του. Θὰ ζητήσῃ μίαν κατάστασιν, ἡ ὁποία θὰ διαβιβάζεται στὴν Τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐμφανιζόεται ὁ ἀγρότης καὶ θὰ λαμβάνῃ ὅλα τὰ χρήματα τὰν ὁποῖων ἔχει ἀνάγκην καὶ μὲ τὸν ἐλάχιστον τόκον.

Ἔτσι φεύγει διὰ παντὸς ὁ τοκογλύφος ἀπὸ τὴ μέση. Ὁ Ἀγρότης γίνεται νοικοκύρης. Νοικοκύρης μὲ προγραμμα, μὲ ρυθμόν, μὲ τάξιν, ὕστερα ἀπὸ ὀλίγα μάλιστα χρόνια δὲν θὰ ἔχῃ κἂν ἀνάγκην τῆς Τραπέζης. Θὰ ἡμπορεῖ μόνος του μὰ τὰ ἐσοδεύματά του νὰκαρβῶζῃ τόσα, ὥστε νὰ ζῇ καλῶς καὶ νὰ τοῦ μείνουν πλήρη τὰ μέσα διὰ νὰ καλλιεργῇ τὸ ὑπόμεινον ἔτος κ.λ.π.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ὑγιὴς ἀγροτικὴ πολιτικὴ τοῦ Μεγάλου Ἐθνικοῦ οἰκοδόμου τοῦ Μεταυγουστεινοῦ κρά τους, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ. Πολιτικὴ ἡ ὁποία ἀποδεικνεῖ τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ ἐργάτου τῆς γῆς, τοῦ ἀγρότου, τὸν ὁποῖον θὰ ἀναγκάσῃ νὰ ἀγαπήσῃ ἔτι περισσότερον τὴν γῆν ἀπὸ τὴνὁποίαν προέργονται ὅλα τὰ ἀγαθά. Πολιτικὴ ἡ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΜΑΝΙΑ

—Καλὸ ποῦ σὲ βρῆκα. Πέσαμε μιὰ λέξη, ποὺ νὰ ἔχῃ ἑπτὰ γράμματα τὸ πρῶτον νὰ εἶναι ὁμιρὸν τὸ τρίτον κάπο καὶ τὰ τελευταῖον σίγμα καὶ νὰ σημαίνει ἀνοιξιάτικο μασοῦμπ, τὸ τρωγωμένο, ἀλλὰ δὲν τὸ κατανόησεν.

—Μὲ ποῦ νὰ ἤρθ αὐτὴ τὴ λέξη, χρειάζεται μιὰ ἡμέρα ἀῤῥιο ἀπὸ τὸ γραφεῖο νὰ τὴ βρῶ.

—Ἄῤῥιο ; Καὶ τί τὰ νίνα ἕνα ἀῤῥιο ; Πᾶς θὰ σκοιμηθῇς, πῶς θὰ κοιμηθῇ χωρὶς νὰ ἔχω λύσει τὸ ἀῤῥιο ; Κάνε μου τὴ χάρι, πέρασε τὸ ἀῤῥιο.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπέμενεν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀξιωματικὸς μέσα στὸ ἀῤῥιο σταυροβρόνεις χάριν μιᾶς λέξεως ἔνδς σταυρόλεξου ἔχασε τὴν ὑπομονή του.

—Ἀφησέ με ἥσυχο μὲ τὸ σταυρόλεξό σου καὶ ξεφορτώσου.

Ὁ διάλογος αὐτὸς εἶναι συνηθέστατος τὸ τελευταῖο καιρό. Ἀρκοῦν τὸ θαλασσί, μεγάλοι, μικροὶ, μορφωμένοι, ἀμόρφωτοι, κατανοοῦνται μὲ τὴ λόαι σταυρόλεξον. Εἶναι τὸ μόνον σημεῖον τῶν καλυσεῖδων ἐφημερίδων ποὺ προκαλοῦν ἀμέρικον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ καὶ κατανάλωσιν περισσοτέραν φύλλων ἐφείας. Πάτε στὴ Τράπεζα γιὰ νὰ ἀλλάξετε ἕνα γράμματα, νὰ εἰσπράξετε ἕνα τσὰκ, νὰ ἐνδόσητε μία ἐπιτροπὴ καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος σᾶς λέει νὰ κατεβῆκατε ἀπὸ τὸν οὐρανό.

—Μὲς τὴν Ὧρα ἤλθες. Πέσαμε μιὰ λέξη μὲ τόσα γράμματα κ.λ.π.

—Ἄφησε τὸ σταυρόλεξο γιατί βαῤῥίομαι.

—Μιὰ στιγμὴ, βαῤῥηθῆ με καὶ σύ.

Πάτε στὸ φαρμακεῖο νὰ ἀντιλήσητε μιὰ συνταγή. Ὁ ἀπάλληλος θέλει στὴ συνταγή σας τοποθετεῖ τὴν ἐφημερίδα μὲ τὸ σταυρόλεξο καὶ ἐνῷ ζυγίζει ἢ τρίβει στὸ γουδὶ τὸ φάρμακο, τὸ μάτι του εἶναι καρφωμένο κατὰ σταυρόλεξο ἐνῷ τὰ χείλη του φιμιρίζουν.

—Ζαχαρᾶτ. σ. α. χ... τ. ὀφ. ἔχει ἑπτὰ γράμματα ἐνῷ πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα.

Εἰσέρχεσθε σ' ἕνα κατάστημα νὰ ἀγοράσετε ἕνα ζευγάρι κάλτσες ἢ ἕνα πουκάμισο καὶ ἐνῷ ὁ ὑπάλληλος σᾶς προσκομίζει τὰ ζητούμενα γιὰ νὰ διαλέξετε σᾶς ρωτᾶ.

—Πῶς ἐλέγετο ἡ πενθερὰ τῆς ἡμέρας τοῦ πατέρα τοῦ Νοβουχοδονόσορος;

Ὅπου καὶ ἐὰν βρεθῆτε ἡ ἕδια σταυρολεξομανία. Ὅλες ἡ ἐφημερίδες ἔχουν ὑποχωρήσει στὸ σταυρόλεξο. Ὁμαδικὴ παρ-φροσύνη. Ἀλλοίμονό σας, ἐὰν θελήσητε νὰ ἀποκαλύψετε ὅτι σεῖς ὀλέπετε καταγίνετε νὰ λύσετε σταυρόλεξο, χαρακτηρίζεσθε ἀπρολέψυπτα ὡς ἀποθεωρημένος, ὡς ἀμόρφωτος, ὡς ἀποτελματωμένος.

—Ἀκοῦε ἐκεῖ νὰ μὴ λύσῃ σταυρόλεξο! Τί πρόσυχος! Τί βλάξ!

Καὶ εἶναι, βλέπετε, ἔξυπνος καὶ εὐγενὴς ἐκείνος ποὺ ἀνακατεύεται μὲ τὰ σταυρόλεξα, ἐκείνος ποὺ ἀῤῥωστεῖ ἢ δοκιμὴ τοῦ, γάνει τὴν ὄρα του, ἱδρώνει καὶ ζαλῶρνει γιὰ μιὰ ἀγορὰ ἀτασχόλησι. Ὁ Θεὸς ἂς βάλῃ τὸ χέρι καὶ πρὸ παντὸς τώρα ποὺ ἡ ζέστες ἔπῃρον τὸν ἀνήρωρα!

ΘΕΜΗΣ ΣΩΤΗΣ

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Προερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Διοικήσεος Ἠπείρου, ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν φτάνει εἰς τὴν πόλιν μας ἀεροπορικῶς ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν Παιδείας κ. Γεωργανοτούλου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Οἰκονόμου.

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερήσεος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὴν Ἤπειρον, θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἔργα τοῦ Ἀράχθου.

Ὁ κ. Μεταξᾶς κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του θὰ ἐξῇρῃ τὴν ἐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἠπείρου ἐπὶ τοῦ συντελεσθέντος καὶ συντελουμένου ἔργου τῆς κυβερνήσεως.

●●●